

הנודר מן הירק פרק שביעי נדרים

נח. עין משפט נר מצוה

כגון עבל. שיש לו מתירין ומעשר (ב) והקדש יש לו מתירין על ידי פדייה והדש עומר ממירו להכי אפילו באלף לא נטלי דהא אפשר להו בתקנתא: ונחנו בהם חכמים שיעור. דתרומה נטלה במאה ועולה במאחיים: הנטיעו פירות אוסרת כל שהוא נמינה. שאם נתערבה קאה של חטין של שביעית

כל דבר שיש לו מתירין כגון עבל. שנתערב בחולין ויש לו מתירין שיכול להפריש ממקום אחר. ומעשר שני והקדש יש להם היחזר בפדייה: וחדש. שהעומר ממירו: לא נתנו בהם חכמים שיעור. שאוסרים בכל שהוא נמינין. מיהו שלא נמינין בנותן טעם כיון דהשמה אסריי דמו שכתביה למעלה. ובפרק בתרא דמנא

הגהות הב"ח

(6) רש"י ד"ה כגון וכו' ומעשר שני והקדש וכו' ולהכי אפילו: (7) ד"ה אלא וכו' ומינין ד"ה אלא וכו' שביעית: (8) ד"ה אלא וכו' עליו וכו' שנמחו מן הקרקע יש לון מה: (9) ד"ה כנגד למוצאי וכו' שאם היה של שביעית:

כאלף אף אני לא אמרתי. שיהא שביעית אוסרת נמינה כל שהוא: אלא לביעור. שאם נטל כל של שביעית ונטעו שביעית והוסיפה כל שהוא איתו כל שהוא נטבל את העיקר ומחייב כולו בביעור.

כל דבר שיש לו מתירין כגון עבל ומעשר שני והקדש וחדש לא נתנו בהן חכמים שיעור וכל דבר שאין לו מתירין כגון תרומה ותרומת מעשר וחלה וערלה וכלאי הכרם נתנו בהם חכמים שיעור אמרו לו והלא שביעית אין לה מתירין ולא נתנו בה חכמים שיעור דתנן

גליון הש"ס

גם' והלא שביעית אין לה מתירין: קשה לי עליון יקשה הא אין נפק דלון ב מתירין ואסור נמינין. מהשוו חמץ ליכא קושא כל כך נזכר ומעשר דמה דגם נאטו מנין במשולל אל מנין נפק קשה ור"ע:

הוא אף אני לא אמרתי. שיהא שביעית אוסרת נמינה כל שהוא: אלא לביעור. שאם נטל כל של שביעית ונטעו שביעית והוסיפה כל שהוא איתו כל שהוא נטבל את העיקר ומחייב כולו בביעור.

הוא אף אני לא אמרתי. שיהא שביעית אוסרת נמינה כל שהוא: אלא לביעור. שאם נטל כל של שביעית ונטעו שביעית והוסיפה כל שהוא איתו כל שהוא נטבל את העיקר ומחייב כולו בביעור.

הגהות הגר"א

[א] גם' וקף אלא חל"מ:

פירושו הרא"ש

כא דבר שיש לו מתירין. דכיון שיכול להמיר את האיסור שבו איתו חכמי דלא נטבל דוקא נמינין כגון עבל הם נתערב בחולין יש לו המתירין אפילו מעטץ שאינו נזכר ומעשר שני להטלותו לירושלם אין נפדיה: וכן הקדש נפדיה: וחדש. שאם המורה ממיר: שביעית אין לה מתירין. כל מה שנטל שביעית נרץ לבער: דתנן השביעית אוסרת. אין זה מלגלג הנתיב אלא הש"ס קבעה בנתיב ובמטה היה כסוף כלל גדול שביעית הוא שיש דברי ר"ש: אף אני לא אמרתי: אלא בביעור. כלומר שנתערב בירק ולא יביעור לכל אכילה כגון פירות ששית שנתערב וגדלו מעט חיבין בביעור שביעית גדולי איסור חסיני ומנטלין את העיקר: אבא

הוא אף אני לא אמרתי. שיהא שביעית אוסרת נמינה כל שהוא: אלא לביעור. שאם נטל כל של שביעית ונטעו שביעית והוסיפה כל שהוא איתו כל שהוא נטבל את העיקר ומחייב כולו בביעור.

הוא אף אני לא אמרתי. שיהא שביעית אוסרת נמינה כל שהוא: אלא לביעור. שאם נטל כל של שביעית ונטעו שביעית והוסיפה כל שהוא איתו כל שהוא נטבל את העיקר ומחייב כולו בביעור.

הוא אף אני לא אמרתי. שיהא שביעית אוסרת נמינה כל שהוא: אלא לביעור. שאם נטל כל של שביעית ונטעו שביעית והוסיפה כל שהוא איתו כל שהוא נטבל את העיקר ומחייב כולו בביעור.

הוא אף אני לא אמרתי. שיהא שביעית אוסרת נמינה כל שהוא: אלא לביעור. שאם נטל כל של שביעית ונטעו שביעית והוסיפה כל שהוא איתו כל שהוא נטבל את העיקר ומחייב כולו בביעור.

הוא אף אני לא אמרתי. שיהא שביעית אוסרת נמינה כל שהוא: אלא לביעור. שאם נטל כל של שביעית ונטעו שביעית והוסיפה כל שהוא איתו כל שהוא נטבל את העיקר ומחייב כולו בביעור.

הוא אף אני לא אמרתי. שיהא שביעית אוסרת נמינה כל שהוא: אלא לביעור. שאם נטל כל של שביעית ונטעו שביעית והוסיפה כל שהוא איתו כל שהוא נטבל את העיקר ומחייב כולו בביעור.

הוא אף אני לא אמרתי. שיהא שביעית אוסרת נמינה כל שהוא: אלא לביעור. שאם נטל כל של שביעית ונטעו שביעית והוסיפה כל שהוא איתו כל שהוא נטבל את העיקר ומחייב כולו בביעור.

הוא אף אני לא אמרתי. שיהא שביעית אוסרת נמינה כל שהוא: אלא לביעור. שאם נטל כל של שביעית ונטעו שביעית והוסיפה כל שהוא איתו כל שהוא נטבל את העיקר ומחייב כולו בביעור.

הוא אף אני לא אמרתי. שיהא שביעית אוסרת נמינה כל שהוא: אלא לביעור. שאם נטל כל של שביעית ונטעו שביעית והוסיפה כל שהוא איתו כל שהוא נטבל את העיקר ומחייב כולו בביעור.

הוא אף אני לא אמרתי. שיהא שביעית אוסרת נמינה כל שהוא: אלא לביעור. שאם נטל כל של שביעית ונטעו שביעית והוסיפה כל שהוא איתו כל שהוא נטבל את העיקר ומחייב כולו בביעור.

הוא אף אני לא אמרתי. שיהא שביעית אוסרת נמינה כל שהוא: אלא לביעור. שאם נטל כל של שביעית ונטעו שביעית והוסיפה כל שהוא איתו כל שהוא נטבל את העיקר ומחייב כולו בביעור.

הוא אף אני לא אמרתי. שיהא שביעית אוסרת נמינה כל שהוא: אלא לביעור. שאם נטל כל של שביעית ונטעו שביעית והוסיפה כל שהוא איתו כל שהוא נטבל את העיקר ומחייב כולו בביעור.

הוא אף אני לא אמרתי. שיהא שביעית אוסרת נמינה כל שהוא: אלא לביעור. שאם נטל כל של שביעית ונטעו שביעית והוסיפה כל שהוא איתו כל שהוא נטבל את העיקר ומחייב כולו בביעור.

הוא אף אני לא אמרתי. שיהא שביעית אוסרת נמינה כל שהוא: אלא לביעור. שאם נטל כל של שביעית ונטעו שביעית והוסיפה כל שהוא איתו כל שהוא נטבל את העיקר ומחייב כולו בביעור.

הוא אף אני לא אמרתי. שיהא שביעית אוסרת נמינה כל שהוא: אלא לביעור. שאם נטל כל של שביעית ונטעו שביעית והוסיפה כל שהוא איתו כל שהוא נטבל את העיקר ומחייב כולו בביעור.

הוא אף אני לא אמרתי. שיהא שביעית אוסרת נמינה כל שהוא: אלא לביעור. שאם נטל כל של שביעית ונטעו שביעית והוסיפה כל שהוא איתו כל שהוא נטבל את העיקר ומחייב כולו בביעור.

הוא אף אני לא אמרתי. שיהא שביעית אוסרת נמינה כל שהוא: אלא לביעור. שאם נטל כל של שביעית ונטעו שביעית והוסיפה כל שהוא איתו כל שהוא נטבל את העיקר ומחייב כולו בביעור.

הוא אף אני לא אמרתי. שיהא שביעית אוסרת נמינה כל שהוא: אלא לביעור. שאם נטל כל של שביעית ונטעו שביעית והוסיפה כל שהוא איתו כל שהוא נטבל את העיקר ומחייב כולו בביעור.

הוא אף אני לא אמרתי. שיהא שביעית אוסרת נמינה כל שהוא: אלא לביעור. שאם נטל כל של שביעית ונטעו שביעית והוסיפה כל שהוא איתו כל שהוא נטבל את העיקר ומחייב כולו בביעור.

הוא אף אני לא אמרתי. שיהא שביעית אוסרת נמינה כל שהוא: אלא לביעור. שאם נטל כל של שביעית ונטעו שביעית והוסיפה כל שהוא איתו כל שהוא נטבל את העיקר ומחייב כולו בביעור.

הוא אף אני לא אמרתי. שיהא שביעית אוסרת נמינה כל שהוא: אלא לביעור. שאם נטל כל של שביעית ונטעו שביעית והוסיפה כל שהוא איתו כל שהוא נטבל את העיקר ומחייב כולו בביעור.

הוא אף אני לא אמרתי. שיהא שביעית אוסרת נמינה כל שהוא: אלא לביעור. שאם נטל כל של שביעית ונטעו שביעית והוסיפה כל שהוא איתו כל שהוא נטבל את העיקר ומחייב כולו בביעור.

הוא אף אני לא אמרתי. שיהא שביעית אוסרת נמינה כל שהוא: אלא לביעור. שאם נטל כל של שביעית ונטעו שביעית והוסיפה כל שהוא איתו כל שהוא נטבל את העיקר ומחייב כולו בביעור.

הוא אף אני לא אמרתי. שיהא שביעית אוסרת נמינה כל שהוא: אלא לביעור. שאם נטל כל של שביעית ונטעו שביעית והוסיפה כל שהוא איתו כל שהוא נטבל את העיקר ומחייב כולו בביעור.

לא א מ"י פ"ו מהל'
מעשה הלכה ד'

תוספות

א"א מן הדין המבטח
עם הבורח. ובמחמה אם
איתו עושה עמו מובטח
איתו אכול ישראל מובטח
מהם: בחסות. מפרש
לקמן הל' והוא והגלל.
מכאן מוכח שחזק ביה
כדי שיהיה יותר: אוב"כ
מהם קראו. (ולא חיישין)
דלמא איתו שורע הכותי
נחשיתו והקבעו למשך
הוא טבול וגדוליו טבול
דמסכתא י' לו לומר
שחזקו משה לא ראו פני
היה ויהי מותר לאכול
מהם עראי: ומעשרין.
אם לוקח מן מן הכותי
דמותרים אינם מעשרים
אפילו תמורה גדולה:
אם ישראל שחוד ע"י
השבועות. ומכאן עמו
למלאי שבועות: שורה.
אם לחזקו הקיום שפירא.
גדלו מתקנים בשביעית
ונכנסו בשמינית מותר
לאכול מהם דל"ק כי
הוא חסוד ושמה נעטם
בשביעית אחר גידוליו
דשמירתו ומנעולין לאיסור:
ברב שורעין כ"ה. כגון
מבואה אכל דביב שאין
זרעו כלה ויבטל ליה:
והתירא וכו' השו"ב. ומה
אין זרעו כלה: וה"ל
במבוכין. שכן בשביעית:
הא חסוד קתני. ולא
טעם להמיר כולי האי
ואין לו לומר שקני:
וה"ל בחצרות. הא
דקתני למולאי שבועה
מותר לאכול עמו היינו
בשמינית מותרים לאכול
למיר דאיתא רובא דפרי
גדלו כולם בשביעית
ולא איתו כלל מפירות
שנכנסו בשביעית לשמינית:
הכונן קתני. ואכל
האחרים המחוברתו גדלו
בשביעית ואם כן על כרחך
היה מותר משום פ' שדמותו
גידולין: א"כ תהיו
תיובתא דרבי יוחנן ורבי

המנכש. מלקט עליו יתרים: בחסות. מפרש לקמן דחסיות
דבר שאין זרעו כלה כגון הל' והוא והגללים: אוכל מהם עראי.
ולא חיישין שמה קודם שזרעו הוטבלו למעשה דכיון דמעשה ידיהו
מדרכין בעלמא הוא לא חיישין להכי ועוד דכיון דקיס לן צהאי
כותי שלא עשך דקתני ומעשרין
ודאי מסתמא לא צאו לדי גורן)
מחסות אלא בשביל מעשר. כך נראה
בנינו: ומעשרין ודאי. דקיס לן
ציה שלא עשך: למולאי שבועות
מוסר. לאכול אותן שלין גדלו
בשמינית דהאי גידוליהו רבין על
עיקר איסור המעורב בהן. ואחרים
פרשו דקיס לן דהכי הוא ואין לורך:
ודלמא כהערוכה. כלומר שנתערבו
מזליהו אחר כך בחסות אחרות:
המנכש קתני. ובעוד שהוא מנכש
שמעט שמולס ואוכל אף על פי שאין
כלן מעורבת: ודלמא כמדוכנין.
שטוחין חסות הללו קודם שנטעין:
השוד קתני. ולא טרח צהאי. הלכך
אפשרטא לה צעין דלמא גדולין של
שמינית ומנעולין עיקר של שבועית:
לימא יהיו חסותיה דרבי יוחנן
ורבי יונתן. דרבי יוחנן דלמא לעיל [מ:]

ילנה שסבכה צוקנה וכו' אסור ולרבי יונתן דלמא לעיל [שס] כלל שנטעו
בכרס אע"פ שנקר הכרס אסור אלמא סביבה להו דאין גדולין
מעלין את העיקר: שניה שבועית הואיל ואיסורה על ידי קרקע.
דכתיב ושבתה הארץ ד' בטילתה על ידי קרקע מה שאין כן ערלה
דקרקע ומן גרס לה איסורא וכלאם נמי מערובת הוא דקא גריס:
חייבה כמעשה. היינו מעשה מן המעשה שהיתה חייבת זו
קודם שזרעה ולא בטלה דפטורי בשביעית משום דהפקרה נינהו:
ובשביעית. שרין לבער את הכל קודם זמן הביעור: ואוסה
ליטרא מעשר עליה ממקום אחר. מעשה מן המעשה אבל מינה וביה
לא דכיון דליטריה דתוספת פטורי היה ליה מן הפטור על החיוב:
מעשר

המנכש עם הכותי בחסות אוכל מהו
אכילת עראי ומעשרין ודאי רבי שמעון בן
אלעזר אומר אם ישראל חסוד על השביעית
למוצאי שבועות מותר למימרא גידוליו
היתר מעלין את האיסור ודלמא בדבר שזרעו
כלה הא תניא אלו הן חסות כגון הל' והוא
והבצלים ודלמא במדוכנין חסוד על
השבועית קתני ודלמא כהערוכה המנכש
קתני לימא תיהו תיובתיה דרבי יוחנן ודרבי
יונתן אמר רבי יצחק שניא שבועית הואיל
ואיסורה ע"י קרקע בטילתה נמי ע"י קרקע
הרי מעשה דאיסורו ע"י קרקע ואין בטילתו
על ידי קרקע דתניא "ליטרא מעשה טבל
שזרעה בקרקע והשביחה והרי היא כעשה
ליטריה חייבת במעשה ובשבועית ואותה
ליטרא מעשה עליה ממקום אחר לפי השבון
אמרי

ודלמא כהערוכה. שמעורבין אותן חסות עין שאר ירקות של
היתר ואוכלן על ידי מערובת משום הכי שמי הואיל דלמיה לעיקר
צעין אבל אי איתיה (כ) כגון צעיא דשמעאל אמרי' דאין גידוליו היתר
מעלין את האיסור: לא סלקא דעתך המנכש קתני. צלוחו מין
שמנכש עמו אוכל ולעולם פשיטא מהא גידוליו היתר מעלין את
האיסור והואיל דלוקימנא דגדוליו היתר מעלין את האיסור לימא
מיהו מיזבחה דרבי יוחנן ורבי יונתן דלמרו אין מעלין: הואיל
ואיסורו על ידי קרקע. דכתיב ושבתה הארץ (ויקרא כה): בטילתו
נמי על ידי קרקע. כי רבו גידוליו על עיקרו אבל ערלה דמיירי
זה רבי יוחנן שאין איסורו אלא בשנים וכלאי הכרס אינה אוקרת
מחמת קרקע אלא מיני מערובת וזרעוין אוקרין משה' אין בטילתן
ממנו תרומה ומעשה רשון אבל גבי לוי הו' טבל דאכתי לא מרס ממנו

בחסות. מפרש לקמן דחסיות
דבר שאין זרעו כלה כגון הל' והוא והגללים:
אוכל מהם עראי.
ולא חיישין שמה קודם שזרעו הוטבלו למעשה
דכיון דמעשה ידיהו מדרכין בעלמא הוא לא
חיישין להכי ועוד דכיון דקיס לן צהאי כותי
שלא עשך דקתני ומעשרין
ודאי מסתמא לא צאו לדי גורן)
מחסות אלא בשביל מעשר. כך נראה
בנינו: ומעשרין ודאי. דקיס לן ציה שלא עשך:
למולאי שבועות מוסר. לאכול אותן שלין גדלו
בשמינית דהאי גידוליהו רבין על עיקר איסור
המעורב בהן. ואחרים פרשו דקיס לן דהכי הוא
ואין לורך: ודלמא כהערוכה. כלומר שנתערבו
מזליהו אחר כך בחסות אחרות: המנכש קתני.
ובעוד שהוא מנכש שמעט שמולס ואוכל אף על פי
שאין כלן מעורבת: ודלמא כמדוכנין. שטוחין
חסות הללו קודם שנטעין: השוד קתני. ולא טרח
צהאי. הלכך אפשרטא לה צעין דלמא גדולין של
שמינית ומנעולין עיקר של שבועית: לימא יהיו
חסותיה דרבי יוחנן ורבי יונתן. דרבי יוחנן דלמא
לעיל [מ:]

הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ה אם ישראל וכו' וישראל מנכש עמו בשמינית (ב) ד"ה דלמא וכו' אי איתיה בינין כגון בעיא: (ג) ד"ה חייבת נמנעו כל העשרה לעירין וכו' ויחייב כולל:

לעיו רש"י
לפינ"א. תרומה.

פירוש הרא"ש

המנכש עם הכותי בחסות. מפרש לקמן דחסיות דבר שאין זרעו כלה כגון הל' והוא והגללים: אוכל מהם עראי. ולא חיישין שמה קודם שזרעו הוטבלו למעשה דכיון דמעשה ידיהו מדרכין בעלמא הוא לא חיישין להכי ועוד דכיון דקיס לן צהאי כותי שלא עשך דקתני ומעשרין ודאי מסתמא לא צאו לדי גורן) מחסות אלא בשביל מעשר. כך נראה בנינו: ומעשרין ודאי. דקיס לן ציה שלא עשך: למולאי שבועות מוסר. לאכול אותן שלין גדלו בשמינית דהאי גידוליהו רבין על עיקר איסור המעורב בהן. ואחרים פרשו דקיס לן דהכי הוא ואין לורך: ודלמא כהערוכה. כלומר שנתערבו מזליהו אחר כך בחסות אחרות: המנכש קתני. ובעוד שהוא מנכש שמעט שמולס ואוכל אף על פי שאין כלן מעורבת: ודלמא כמדוכנין. שטוחין חסות הללו קודם שנטעין: השוד קתני. ולא טרח צהאי. הלכך אפשרטא לה צעין דלמא גדולין של שמינית ומנעולין עיקר של שבועית: לימא יהיו חסותיה דרבי יוחנן ורבי יונתן. דרבי יוחנן דלמא לעיל [מ:]

בחסות. מפרש לקמן דחסיות דבר שאין זרעו כלה כגון הל' והוא והגללים: אוכל מהם עראי. ולא חיישין שמה קודם שזרעו הוטבלו למעשה דכיון דמעשה ידיהו מדרכין בעלמא הוא לא חיישין להכי ועוד דכיון דקיס לן צהאי כותי שלא עשך דקתני ומעשרין ודאי מסתמא לא צאו לדי גורן) מחסות אלא בשביל מעשר. כך נראה בנינו: ומעשרין ודאי. דקיס לן ציה שלא עשך: למולאי שבועות מוסר. לאכול אותן שלין גדלו בשמינית דהאי גידוליהו רבין על עיקר איסור המעורב בהן. ואחרים פרשו דקיס לן דהכי הוא ואין לורך: ודלמא כהערוכה. כלומר שנתערבו מזליהו אחר כך בחסות אחרות: המנכש קתני. ובעוד שהוא מנכש שמעט שמולס ואוכל אף על פי שאין כלן מעורבת: ודלמא כמדוכנין. שטוחין חסות הללו קודם שנטעין: השוד קתני. ולא טרח צהאי. הלכך אפשרטא לה צעין דלמא גדולין של שמינית ומנעולין עיקר של שבועית: לימא יהיו חסותיה דרבי יוחנן ורבי יונתן. דרבי יוחנן דלמא לעיל [מ:]

עם הכותי בחסות. מפרש לקמן דחסיות דבר שאין זרעו כלה כגון הל' והוא והגללים: אוכל מהם עראי. ולא חיישין שמה קודם שזרעו הוטבלו למעשה דכיון דמעשה ידיהו מדרכין בעלמא הוא לא חיישין להכי ועוד דכיון דקיס לן צהאי כותי שלא עשך דקתני ומעשרין ודאי מסתמא לא צאו לדי גורן) מחסות אלא בשביל מעשר. כך נראה בנינו: ומעשרין ודאי. דקיס לן ציה שלא עשך: למולאי שבועות מוסר. לאכול אותן שלין גדלו בשמינית דהאי גידוליהו רבין על עיקר איסור המעורב בהן. ואחרים פרשו דקיס לן דהכי הוא ואין לורך: ודלמא כהערוכה. כלומר שנתערבו מזליהו אחר כך בחסות אחרות: המנכש קתני. ובעוד שהוא מנכש שמעט שמולס ואוכל אף על פי שאין כלן מעורבת: ודלמא כמדוכנין. שטוחין חסות הללו קודם שנטעין: השוד קתני. ולא טרח צהאי. הלכך אפשרטא לה צעין דלמא גדולין של שמינית ומנעולין עיקר של שבועית: לימא יהיו חסותיה דרבי יוחנן ורבי יונתן. דרבי יוחנן דלמא לעיל [מ:]

עם הכותי בחסות. מפרש לקמן דחסיות דבר שאין זרעו כלה כגון הל' והוא והגללים: אוכל מהם עראי. ולא חיישין שמה קודם שזרעו הוטבלו למעשה דכיון דמעשה ידיהו מדרכין בעלמא הוא לא חיישין להכי ועוד דכיון דקיס לן צהאי כותי שלא עשך דקתני ומעשרין ודאי מסתמא לא צאו לדי גורן) מחסות אלא בשביל מעשר. כך נראה בנינו: ומעשרין ודאי. דקיס לן ציה שלא עשך: למולאי שבועות מוסר. לאכול אותן שלין גדלו בשמינית דהאי גידוליהו רבין על עיקר איסור המעורב בהן. ואחרים פרשו דקיס לן דהכי הוא ואין לורך: ודלמא כהערוכה. כלומר שנתערבו מזליהו אחר כך בחסות אחרות: המנכש קתני. ובעוד שהוא מנכש שמעט שמולס ואוכל אף על פי שאין כלן מעורבת: ודלמא כמדוכנין. שטוחין חסות הללו קודם שנטעין: השוד קתני. ולא טרח צהאי. הלכך אפשרטא לה צעין דלמא גדולין של שמינית ומנעולין עיקר של שבועית: לימא יהיו חסותיה דרבי יוחנן ורבי יונתן. דרבי יוחנן דלמא לעיל [מ:]

עם הכותי בחסות. מפרש לקמן דחסיות דבר שאין זרעו כלה כגון הל' והוא והגללים: אוכל מהם עראי. ולא חיישין שמה קודם שזרעו הוטבלו למעשה דכיון דמעשה ידיהו מדרכין בעלמא הוא לא חיישין להכי ועוד דכיון דקיס לן צהאי כותי שלא עשך דקתני ומעשרין ודאי מסתמא לא צאו לדי גורן) מחסות אלא בשביל מעשר. כך נראה בנינו: ומעשרין ודאי. דקיס לן ציה שלא עשך: למולאי שבועות מוסר. לאכול אותן שלין גדלו בשמינית דהאי גידוליהו רבין על עיקר איסור המעורב בהן. ואחרים פרשו דקיס לן דהכי הוא ואין לורך: ודלמא כהערוכה. כלומר שנתערבו מזליהו אחר כך בחסות אחרות: המנכש קתני. ובעוד שהוא מנכש שמעט שמולס ואוכל אף על פי שאין כלן מעורבת: ודלמא כמדוכנין. שטוחין חסות הללו קודם שנטעין: השוד קתני. ולא טרח צהאי. הלכך אפשרטא לה צעין דלמא גדולין של שמינית ומנעולין עיקר של שבועית: לימא יהיו חסותיה דרבי יוחנן ורבי יונתן. דרבי יוחנן דלמא לעיל [מ:]

עם הכותי בחסות. מפרש לקמן דחסיות דבר שאין זרעו כלה כגון הל' והוא והגללים: אוכל מהם עראי. ולא חיישין שמה קודם שזרעו הוטבלו למעשה דכיון דמעשה ידיהו מדרכין בעלמא הוא לא חיישין להכי ועוד דכיון דקיס לן צהאי כותי שלא עשך דקתני ומעשרין ודאי מסתמא לא צאו לדי גורן) מחסות אלא בשביל מעשר. כך נראה בנינו: ומעשרין ודאי. דקיס לן ציה שלא עשך: למולאי שבועות מוסר. לאכול אותן שלין גדלו בשמינית דהאי גידוליהו רבין על עיקר איסור המעורב בהן. ואחרים פרשו דקיס לן דהכי הוא ואין לורך: ודלמא כהערוכה. כלומר שנתערבו מזליהו אחר כך בחסות אחרות: המנכש קתני. ובעוד שהוא מנכש שמעט שמולס ואוכל אף על פי שאין כלן מעורבת: ודלמא כמדוכנין. שטוחין חסות הללו קודם שנטעין: השוד קתני. ולא טרח צהאי. הלכך אפשרטא לה צעין דלמא גדולין של שמינית ומנעולין עיקר של שבועית: לימא יהיו חסותיה דרבי יוחנן ורבי יונתן. דרבי יוחנן דלמא לעיל [מ:]

עם הכותי בחסות. מפרש לקמן דחסיות דבר שאין זרעו כלה כגון הל' והוא והגללים: אוכל מהם עראי. ולא חיישין שמה קודם שזרעו הוטבלו למעשה דכיון דמעשה ידיהו מדרכין בעלמא הוא לא חיישין להכי ועוד דכיון דקיס לן צהאי כותי שלא עשך דקתני ומעשרין ודאי מסתמא לא צאו לדי גורן) מחסות אלא בשביל מעשר. כך נראה בנינו: ומעשרין ודאי. דקיס לן ציה שלא עשך: למולאי שבועות מוסר. לאכול אותן שלין גדלו בשמינית דהאי גידוליהו רבין על עיקר איסור המעורב בהן. ואחרים פרשו דקיס לן דהכי הוא ואין לורך: ודלמא כהערוכה. כלומר שנתערבו מזליהו אחר כך בחסות אחרות: המנכש קתני. ובעוד שהוא מנכש שמעט שמולס ואוכל אף על פי שאין כלן מעורבת: ודלמא כמדוכנין. שטוחין חסות הללו קודם שנטעין: השוד קתני. ולא טרח צהאי. הלכך אפשרטא לה צעין דלמא גדולין של שמינית ומנעולין עיקר של שבועית: לימא יהיו חסותיה דרבי יוחנן ורבי יונתן. דרבי יוחנן דלמא לעיל [מ:]

עם הכותי בחסות. מפרש לקמן דחסיות דבר שאין זרעו כלה כגון הל' והוא והגללים: אוכל מהם עראי. ולא חיישין שמה קודם שזרעו הוטבלו למעשה דכיון דמעשה ידיהו מדרכין בעלמא הוא לא חיישין להכי ועוד דכיון דקיס לן צהאי כותי שלא עשך דקתני ומעשרין ודאי מסתמא לא צאו לדי גורן) מחסות אלא בשביל מעשר. כך נראה בנינו: ומעשרין ודאי. דקיס לן ציה שלא עשך: למולאי שבועות מוסר. לאכול אותן שלין גדלו בשמינית דהאי גידוליהו רבין על עיקר איסור המעורב בהן. ואחרים פרשו דקיס לן דהכי הוא ואין לורך: ודלמא כהערוכה. כלומר שנתערבו מזליהו אחר כך בחסות אחרות: המנכש קתני. ובעוד שהוא מנכש שמעט שמולס ואוכל אף על פי שאין כלן מעורבת: ודלמא כמדוכנין. שטוחין חסות הללו קודם שנטעין: השוד קתני. ולא טרח צהאי. הלכך אפשרטא לה צעין דלמא גדולין של שמינית ומנעולין עיקר של שבועית: לימא יהיו חסותיה דרבי יוחנן ורבי יונתן. דרבי יוחנן דלמא לעיל [מ:]

לעיקר אף על גב דמחברין ממילא:

